

[Ellemann-Jensen]

Jeg vil gerne takke for en nyttig debat – en nyttig debat i den forstand, at den har afklaret nogle helt grundlæggende holdninger til de produktionsvilkår, som de forskellige partier vil byde dansk erhvervsliv.

Det er jo blevet understreget både i fremsættelsen, i bemærkningerne og i den hidtidige debat om disse tanker, at venstre ønsker, forslaget skal betragtes i en større sammenhæng. Det skal ses i sammenhæng med forskellige andre af de forslag, venstre er kommet med til ændringer i den økonomiske politik, men jeg lagde mærke til under debatten, at det var der flere ordførere der ikke var nået frem til i bemærkningerne til forslaget. Hr. Arne Melchior er muligvis undskyldt ved ikke at være ordfører i denne sag, men hr. Arne Melchior kan så hilse sin ordfører og sige, at det står ganske klart anført i bemærkningerne, at dette forslag skal ses i en større sammenhæng.

Det, der har været venstres udgangspunkt, er, at der er behov for massive omkostningslettelser i dansk erhvervsliv, massive omkostningslettelser for produktionen, hvis vi bare tilnærmelsesvis skal opnå nogle af de forbedringer, som er nødvendige for at rette op på den økonomisk skæve situation. Og det har sådan set undret os, at regeringen i sin argumentation imod venstres forskellige forslag stiller sig tvivlende over for, om dette her overhovedet virker, om det ikke bare er noget, der havner i det, der for regeringen at se er de gale lommer.

Det undrer os, specielt fordi regeringen selv i en del af den argumentation, man førte frem i foråret, da man lavede sit forårsforlig med de små borgerlige partier, talte om, at man ved at give erhvervslivet skattelettelser på 1,2 mia kr. ventede at opnå forbedringer i produktion og beskæftigelse. Men det er muligvis sådan efter regeringens tankegang, at hvis det er en socialdemokrat, der foreslår en skattelettelse for erhvervslivet, kan det godt virke positivt på produktion og beskæftigelse, men hvis det er en venstremand, virker det ikke positivt; man får i hvert fald indtryk af, at det er den slags tankegange, der rører sig. Men som sagt, det er helheden, der er væsentlig.

Derfor var det skuffende, at regeringens holdning til overhovedet at tage en debat op ved denne lejlighed var ikke blot afvisende, men hånligt vrængende. Skatteministeren

slog tonen an ved at tale om et mageløst stykke papir, venstre har brokket sammen, og ministeren kom ind på denne vulgærargumentation, at man her vil overføre midler fra den dårligst stillede del af befolkningen til erhvervslivet.

Jeg må beklage, at denne debat af hensyn til forretningsordnen m.v. skal føres med en skatteminister, der ved så talrige lejligheder har demonstreret sin svigtende forståelse for økonomiske sammenhænge. Det er beklageligt, at det er med skatteministeren, vi skal forsøge en saglig debat om dette forslag, der drejer sig om, hvordan man kan bidrage til at lette omkostningspresset på erhvervslivet, men nu hænger vi jo altså på ham i denne debat.

Ministeren mener, at forudsætningerne i venstres forslag ikke er i overensstemmelse med virkelighedens verden, og jeg skal bede ministeren om at begrunde denne påstand. Venstre har ikke blot i bemærkningerne gjort klart rede for, på hvilket grundlag vi bygger vores påstande om de samfundsøkonomiske virkninger af venstres økonomiske politik, vi har også givet baggrundsmaterialet videre til de relevante ministerier i god tid, så de har haft mulighed for at se, hvordan vi har gennemført vores beregninger, og når der endnu ikke er kommet andet svar frem end nogle løse bemærkninger tidligere fra finansministeren og i dag skatteministerens helt uargumenterede afvisning, ja, så bygger det muligvis på, at regeringen ikke rigtig er i stand til at afvise vores beregninger.

Vores beregninger går ud på, at hvis man netop vurderer tingene i den sammenhæng, jeg har henvist til, sammenhængen med betydelige omlægninger på de offentlige budgetter og disse massive omkostningslettelser for erhvervslivet, så vil vi kunne opnå de forbedringer i beskæftigelse og betalingsbalance engang i midten af 1980'erne, som regeringen selv har opstillet som et mål uden dog at anvise et eneste middel til at opnå dette mål.

Ministeren hæftede sig især ved punkt D 18, hvor vi gør det klart, at den nuværende renteskattebehandling skaber problemer for den erhvervsaktive opsparing. Jeg vil gerne slå fast, at vi absolut ikke ønsker at skabe ny usikkerhed omkring hele dette spørgsmål; det overlader vi til regeringens enkelte medlemmer at klare indbyrdes, som de har vist at kunne på fortrinlig vis!